

SZÉKESEFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára

háshoz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Hirdetmény

a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor:
Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 krért
igtattatik be.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden vasárnap.

10. szám.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 164. sz.) ezimzendők; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak Klökner Péter kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Még néhány szó iparunkról.

Közlebb egy hazai iparunkat érdeklő röpirat jelent meg „Mindég a régi kerékvágás?” cím alatt, a 21-es bizottsághoz intézve. Ezen füzetke hazai iparunk fejlesztése tárgyában sok érdekes és korszerű dolgot hozván fel, miután a benne foglaltak hazánkra s ezáltal ránk is, miután mi is a nemzeti testnek egy része vagyunk — vonatkoznak; ennél fogva iparunk emelése érdekében czélszerűnek tartjuk ezen füzet főbb pontjait — hozzászólva saját észrevételeinket — megismertetni.

A röpirat röviden szólván hazánk jelenlegi nyomasztó pénzügyi helyzetéről, ezen sanyaru helyzetet segitendő, kétféle módot ajánl: takarékoságot és az állam jövedelmi forrásainak szaporítását, bővítést. Az állam jövedelmeinek szaporítása czéljából legelső és legfontosabb kérdésnek tartja a kéz- és gyáripar emelését, illetőleg kiterjedt gyár- és kéziipar teremtését.

Számokkal igyekeznek bebizonyítani azt, hogy mennyi haszon volna ránk nézve s mennyi előnnyel járna, ha a helyett, hogy nyers terményeinket külföldre viszünk feldolgozás végett magunk dolgoznók fel, akkor nem kellene kétszeres áron a feldolgozott dolgokat újra visszavásárlanunk; hanem, míg egy részről hazai nyers terményeink itthon történő feldolgozásával számtalan iparosnak foglalkozást nyújtanók, másrésztől nem váltanók vissza kétszeres áron külföldre vitt s feldolgozott nyers terményeinket, sőt mi vihetnők külföldre terményeinket nem nyersen, hanem feldolgozva.

A kézmű- és gyáripar fejlesztése érdekében először is külföldi szakértő iparosok behozatalát tartja szükségesnek a röpirat, e végett czélszerű

telepítvényi törvényt kíván. „Elő kell segitenünk tehát a bevándorlást — mondja a röpirat — mely a bevándorlók által behozandó pénztökén kívül munkacserét és sok gyakorlott iparost, tehát szintén gyümölcsöző tőkét hoz be, megnépesíti üres, néptelen vidékeinket és ipartelepeket alkotván, terjeszti s általánosítja az ipart és új jövedelemforrást ad az országnak, mire oly nagy szüksége van.”

A röpiratban jelzett ezen nézetet épen nem osztjuk s nem tesszük magunkévá. Nem tartjuk külföldiek behozatalát már nemzetiségi szempontból sem czélszerűnek, hazánk annyiféle nemzetiségekkel van már benépesítve, hogy azok számát újabb szaporítani veszedelmes politika volna. Különbben is, mint a tapasztalatból tudjuk, ezen külföldről bevándorló iparosok, nem épen a java és színéből valók, többnyire már otthon vagy munkátlanság, erkölcsatlenség és részegség által maguknak jobb sorsot szerezni nem bíró iparosok jöttek be, kik a helyett, hogy „gyümölcsöző tőkét” hoztak volna be; rakoncátlanságuk, rossz magukviselése által rendszeren kutasítottak, vagy ha ittbenn maradtak, a hazai iparosok közt is mételety terjesztettek. Olvashattuk ezt napilapjainkban főleg olasz munkásokról; kikkel pár év előtt számtalan baj volt. Másrésztől pedig épen ezen iparosok hozták és terjesztették a socialdemocratia veszélyes tanait. Szerény nézetünk szerint nem az a főczélunk, midőn iparunk fejlesztését kívánjuk, hogy idegen fajokat hozzunk saját testünk s vérünk kiszívására, hanem hogy saját fajunk közt emeljük az ipart, saját fajunkat tegyük iparúzóvé. — Nincsenek nekünk oly nagyon néptelen vidékeink, hogy oda külföldieket legyünk kénytelenek behozni, békés és jobb viszonyok közt, helyzetünk javultával, remélhetjük saját fajunk szapor-

dását annyira, hogy e néptelen helyeket benépesíthetjük. — Még egy más tekintet szól ezen kérdés — a külföldiek behozatala ellen. Ha már ilyen idegeket nagyobb számmal behozunk, ezeket nemzetiiségi szempontból külön jogokkal kell felruházunk, valami nemzetiségi engedményt mindenesetre kell számukra tennünk! Ugyan mit szólnának ehhez, a nemzetiségi törvény — jelenlegi végrehajtása miatt folytonosan torzsalkodó nemzetiségek?

Nem az idegenek behívása, hanem az iparnak saját fajunk közt emelése legyen főczélunk és törekvésünk. A magyar faj elég fogékonysággal bír arra, hogy iparúzó néppé legyen. Mindenféleképp oda kell törekednünk, hogy ezen fogékonyság minél inkább kifejlesztessék s az ipar emeltessék. Nemcsak egyes jóakaró törekvésének kell itt közreműködni, de a kormánynak is teljes erővel közre kell hatni az ipar emelésére; a kormány szervezzen ipartanodákat, hogy így ha más nem az ifjabb nemzedék taníttassék az iparra. Gazdasági tanintézteink, a haza javára és jólétére virágoznak, kell hogy ipartanodáink is legyenek, a nemzet érdeke, jövő jóléte kívánja ezt. Nem szabad nekünk többé „par excellence” földművelő népek lenni, hanem szükséges, hogy a földművelés az iparral karöltve virágozzék, mert e kettőnek emelkedett őszhangja tehet csak valamely népet gazdaggá.

Az ipar emelése érdekében osztjuk a röpirat azon tételét, hogy mondassék ki az is, hogy nemcsak a honvédségnek, de a közös hadsereg magyar részének teljes felszerelése ezentul csak a magyar ipar segélyével történjék, általában minden állami és községi vagy állami biztosítékban részesülő vállalatok felszerelése és berendezései kizárólag Magyarhonban eszközöltessenek; ezen általános szabály ki-

TÁRCZA.

Lantomhoz.

Örömben, búban a ki hű maradtál:
Kezembe veszek újra tégedet;
Koldus levék, ki mostan hangjaidtól
Nem boldogságot, — hitet kéreget.
Óh add meg azt, ... a pusztult sir felett is
Minden tavaszkor új virág fakad;
Ültess szívemnek sivatag földébe
Uj reményeket, új virágokat.

Te voltál, a ki epedő szívemnek
A mennyet földre varázsoltad át,
A boldogságtól reszkető kezembe
Te adtad a szerelem poharát;
Te szóttál fátyolt, hogy ne lássa lelke
A csüggedések rémlátásait;
— Mondj most egy édes, búvós altatódalt,
Aztán szakadjanak meg hurjaid.

Légy néma, mint én, szóttalan, nyugodt,
Nem kérve s várva semmit senkitől;
Látod, mi szép a hervadó fa sorsa,
Mely titkon fogyva egyszerre kidől;
Légy néma; — végső édes dallamoddal
A csillagoknak közelébe szállj,

Élvezzük egyszer még a tiszta üdvöt
S feledjük azt, mi kínozt, a mi fájt.

De mégis nem ... ne hagyj el soha engem,
Küzködnöm, tőröm így könnyebb leszen,
Hisz' hangjaidnál szenvedéseimnek
Kinját soh'sem, csak k éjét érzem;
Maradj enyém, hisz' úgyis elhagy minden,
A feledékeny föld úgy, mint az ég,
S a boldogságból osztályrészem úgyis
Csak az leszen, mit benned bírhaték.

Maradj enyém, s a réginek helyébe
Nyiss új világot, szepet, szabadot;
Mi rabbilincsbe volt amabba' verve:
A szellem legyen újra szabad ott;
Legyen testvér ott minden rokon elme
S ne járjunk titkon csuszva, mint a rab;
Maradj te is meg testvéremül nekem,
Testvéremül mégis nyiltabb, szabadabb!

És alkossd újra lelkeket egészen,
Kitépve onnan a beteg gyomot,
Kitépve mindent, mindent, a mi ott van,
Csak egyet ne, csak egy maradjon ott;
Kiméld meg ezt, a mint kimélem én is,
És tedd örökké, mint akarom én,
Mi jó lesz tudni, hogyha majd idővel,
Mindent veszítve, ezt megőrizém.

Zengj újra lantom, zengj szép kedvesemről,
S dicsőítsd őt meg szívem fenekén;

Emléke járjon mindenütt előttem,
Ha a világot végkép feledém;
Emléke várjon még sirom mélyén is,
Lenn a setét, a hideg föld alatt,
Midőn ajkannak dala megfagyott már,
Midőn húr és szív régen megszakadt!

Udvardy Géza.

Dolores.

— Tengerész beszély. —

K. Lukáts Gyulától.

(Folytatás.)

A redondai halászok kunyhójába is eljutott hire el Diabolo rablásainak. Dolores midőn José s Carlosért imádkozott, kérte a Mindenhatót, hogy adjon kedvező szelet a két szeretettnek, hogy a rémhajót kikerülhessék. — Pedig úgy volt megírva, hogy ezek a szörnyet el ne kerülhessék.

A szép lány még most is eljárt a szigetecske fokára, várva a kedves testvért s a hű szeretőt.

Szelid szeptemberi nap hajnala kelt a nyugotindiai szigetekre. Dolores, a pásztrolányka ott üldögélt nyájával a szirten, hol évekkkel előbb Joséval anyyi boldog órát töltöttek. A lánykának eszébe jutott, mint beszélt a jó testvér aranyhegyekről, megszámlálhatlan kincsekről; boldognak érzé még most is magát, ily ártatlan ábrándok közt. Már-már elakará hagyni az anyyi emléket magába záró ormot, midőn délen, ked-

vételei pedig minden egyes esetben a kormánynak csak okadatolt engedélye mellett jöhessenek létre.

Az ipar emelkedésének eredménye 1) hogy a hazánkban termelt anyag itt dolgoztatván, az iparcikk nem jó be a külföldről, nem viszi ki külföldre a pénzt, s ennél fogva kétszeresen olcsóbb. 2) A földbirtokos nyers termékeit nemcsak könnyebben, de jobb áron is adhatja el és gyorsabban jut pénzéhez. Az üzleti és közlekedési forgalom a vaspályákon növekszik, tehát a jövedelem emelkedésével az államgarantia czimen fizetendő összegek is kevesbednek; és 3) olcsóbban állíttatván elő a nyers termékek termelési helyén az iparcikkek, azok kivitele a dunai fejedelemségekbe s általában a keletre válik lehetővé. Ha ezt elérjük, ekkor és csakis ekkor fogjuk mondhatni hazánkról, hogy önálló és független. Magyarország, ekkor tehetend eleget hivatásának, ha kereskedelme által a Dunamentében, ezen részére, a természet által alkotott irányban fogja terjeszthetni a civilizációt. □

Ismertetés.

Érd (Hamzsabég) és Batta (Százhalom) történeti vázlata.

Irta: Kereskényi Gyula.

(Folytatás.)

Százhalom mellett egy nagyobb város fekvését erősíti az általam eszközölt ásítás. 1872-ik évi október hó 12-ik napján megkezdém az ásítást nem messze az ezredéves romai uttól, tíz napi nehéz munka után két római épületre akadtam; az épület falai között ily fölíratu téglák találtattak: LEG. II. AD. (legio secunda adjutrix) a legio Accincumban is fektűt. LEG. INF. PAN. (legio inferior Pannonica. — EXER. PAN. (Exercitus Pannonicus). LEG. II. PAN. (legio secunda Pannonica) és LEG II ITAL^o stb. azaz (legio secunda italica,) ily fölíratu téglák, mint ez utóbbi, a tudós régész dr. Romer Florián állítása szerint, még Pannoniában nem földözött fel. — Az épületben Antonius Pius, Valentinian, Marcus Aurelius Carinus és Trajanus pénzei, több üvegedény, esont fűző tűk, melyek hálók készítésénél használtattak, esontból varró tű, több csontváz, szarvas esont darabok, ajtórágások azonfelül az egyik épületben két láb mélységben, a téglák, kavics és mésszel kevert szoba talapzat alatt egy holt tetemre akadtunk; arczczal kelet felé fordítva, feje alja ház földél eserepekkel volt kirakva, lábánál a kegyeleti ajándék barnás cserép edény és esat volt. A másik épületben (hypocaustum) két három lányai kö oszlopok s negyszög téglákból emelt ugyanily magasságu pillérek fedeztünk fel, a konyha bemenetnél összezuzott holt tetemek látszóttak az épület kö. és tégladarabjai közt ily fölíratu téglák COH ⊗ MAVR (cohors milliaris Maurorum.)

E két római épülettől, — hol azonban tudós régészünk dr. Romer Florián jelenlétében, több egymás után következő épületet is kijelentem — néhány lépésnyire fekszenek a duna melletti sánczok, melyek 1809. évig, régi minőségben megmaradának; ekkor dicsőn uralkodó Ferencz császár és magyar király, e régi sánczokat átalakítatá, a netalán Dunán lehajókázni akaró francziák támadása végett, mely hely, mint tá-

vező oldalszálltól hajva, fehér vitorlált mind kifeszítve kormányzott egy bárka Redonda felé. Dolorest ismeretlen érzés tartotta vissza a szirtfokon.

A gálya mint jó vitorlás, a gyenge brisában is hét mértföldnyi sebességgel rohant kitüzött czélja felé.

A lányka mintegy lebilincselve bámult az ismeretlen tüneményre; halvány arca kipirult, s örömkaczajban tört ki. Ha valaki látja, tán megdöbben e rögtöni változáson.

A brig mesterárboceán egy óriási kék lobogóval játszott a keleti szellő. Im tehát megjött annyi viszontagság után a várt vendég, hozva magával azon kincseket, melyekért éveken át küzdött, szenvedett, hogy azokkal a kedves lány szépségét elhomályosítsa.

De e gyöngyök átkozottak voltak, melyek az anygal homlokán csak mint bitorlók tündökölhettek. — Isten nem engedheté, hogy az ártatlant ily kincs bélyegezhesse.

A gálya Redondához közel ért, a legénység „hurra“-t kiáltott; Dolores kendőjével integetett a kedves testvérenek, a hajóorráról José lobogtatá jelvényét.

E pillanatban Antigua melől egy angol sorhajó bontakozott ki.

A brigen megszünt minden zaj, a kormánykerék melől érczes parancsszó hallatszott, mely a hajónak ellenkező irányt adott, s villámsebessen távozott Redondától. — Délnyugaton egy kicsiny, gömbölyű, fehér felhő emelkedett, előjele a jöreményfoki s antillai turbonéknak. Erről mondá Columbus egyik kormányosa: „una nube del mal lado del diablo.“

madásra alkalmas hely még akkor is fölismeretett. E sánczok bemeneténél szintén az ásítást megkezdtem, két öl mélységben Maximinian császár nevét viselő, ily fölíratu köre akadtam:

COH ⊗ MAVR
MAXIMINIANI
DEVOTISSIMI
PR

azaz cohors milliaris Maurorum vagy talán (Marci Aureli) Maximiniani Devotissimi Praetori etc. etc. a kipontozott helyek nem olvashatók.

Egy nagyobb városnak itt fekvéséről tanuskodik az ott talált sírkövek sokasága, melyek közül egy e fölíratallal bír:

D. M. = Diis Manibus.
ALSVRA. POSVIT = Alsura posuit
MATRISVÆ = Matri suae
MENEINÆ = Meneniae

(Általam a magyar muzeumnak ajándékozott) tanuskodik az e helyen talált római éremek, a földéken szántás alkalmával talált számos épület falak, urnák, kőragasztóredékek, tanuskodik Erdy János (Luczenbacher) ur által e helyen feltalált római kö, mely Antoninus Pius nevét viseli, s melyen e fölírat olvasható:

IMP. CAE
TONINVS, AVG, PIVS, SAR
BRIT. PONT. MAX. TRIB POT
COS. II P. P. RIPAM OMNEM . .
. . . EXTRVCTIS. ITEM PRAE . .
DIS PER LOCA OPPORTVNA. AD
CLANDESTINOS LATRVNCVLO
RVM. TRASITVS OPPOSITIS
MVNIVIT. PER

azaz „Imperator Caesar (An) toninus Augustus Pius Sarmaticus Britannicus Pontifex maximus Tribuniciae Potestatis Consul tertium Pater Patriae ripam omnem Extructis item prae(s) Dis per loca opportuna ad Clandestinos latrunculo rum transitus oppositis munivit per

E fölíratos kö nyíltan kimondja, hogy e helyen (Százhalom mellett) ugy, mint más helyeken a Duna mentében a latrunculusok azaz jászok, quadok stb. támadásai, berohanásai ellen erősségek voltak felállítva.

Egy nagyobb római városnak itteni fekvéséről említést tesznek régebbi krónikáink, — „Elérkezett Detrik Százhalomig, hol a longobardok Potentiana nevű városnál összegyülekezve valának.“ — „Pervenit (Detricus) tandem in Zázhalom, ubi ipsi ipsi Longobardi ad Civitatem Potentianam fuerant congregati. Chronicon Bud. p. 15.“

Detrik és Macrinus vagy Maternus tanácskozána valjon Pannonia határán a Dunán átkelni akaró húnok a Duna innesső részén várják be? vagy átkelve a tulsó részén intézzenek támadást? Mig ily tanácskozána a húnok éjjeli órákban Accincum mellett, mit krónikásaink Sicambria névvel jeleznek, a Dunán átkeltek. „Átkelve Sicambria alatt a Duna azon részén, hol Kelenföldje (jelenlegi Szt.-Gellért hegye) van megtámadák Potentiana város térségén az ellenség seregét.“ „Transnatato infra Sicambriam danubio, in ea

Északról az éj elhomályosodott, s kísérteti sötétség mint rémkirályné, mysticus zúgással rontott délnek. Újában a tengert felkorbácsolá, s a rendetlen hullámok tajtékot verve szálguldtak minden irányban, habkoronáikkal fenyegetve a rettenetheten hajósokat.

Ez a forró égövi neverin.

Hirtelen keletkezik, élete rövid, de maradványai emlékezetesek.

A láthatáron levő két gálya észrevehető a közelgő veszélyt. A sorhajó be is zárta minden vitorlált, míg a másikon, még a repülő oldalváznak is kifeszítettek. Észre lehetett venni, hogy ellenség elői menekül, mely látszólagosan a sorhajó volt, realiter a természet. A brig jól tudta, hogy a neverin elmutával a szél újra keletre fordul, s így nem is fogadta a dühös szélrohantot ugy, mint ezt az előrelátó hajósok szokták. — Evvel tíz percet vesztett volna, mi nagy idő lehet a közelgő hajóvadászatnál. Törekednie kellett, hogy folyvást baloldalával foghassa fel a szelet, s a különben is nehéz kormányzatu sorhajót, szél felől jutni ne engedje.

Tengerésznyelven ennek neve caccia, vagyis vadászat, melynek practicus adása vagy kikerülése, egyik legszebb paragrafusa a tengerész tudományának. — Ugy látszott, a brig vezetője nagyon jól értette ezt a műtétet. — A neverin először a sorhajót lepte meg, mely készen várta a támadást. A hullámok hegylánczolatot képeztek az óriási test körül, az ágyukapukon rontva be annak alsó fedélzetébe. A jármű meghajolt e támadás alatt, hogy keresztárboccai a habok közé furd-

parte ubi nunc Kelenfeld locata est, irruerunt tandem hostilem exercitum, in campo secus civitatem Potentianam“ Thur. Chr. I. Cap. 11.

S ugyanazon éjjel e római városnál táborozó ellenséget meglepve kegyetlenül elverék, az életben maradtak egy része a városba és elősánczaiba, más része Tavarnucvelg (Tárnokvölgyébe) huzódott. „A rómaiakat álmukban megrohanna kegyetlenül öldöklék, kik részint Potentiana városába részint Tavarnucvölgyébe huzódnak az éji nyugalom miatt.“ „Eosque (romanos) somno deditos eximproviso miserrima strage adfecisse, partim in urbem Potentianam refugos, partim quaquaversum dispatatos, tum in agrum declinem in vallem Tavarnucvelg se se recepisse uti aequiescerent.“ Deserici De initiis ac maj. hung Lib. IV. p. 119.

„Es jövének Potentiana nevű városhoz.“ „Und kamen zu der Stadt Potentiana genannt Lazius Comment.“ Reip. Rom. Lib. XII. sec. III. Cap. I.

„Es megölek Detrik és Maternusnak sátrakban tanyázó minden népét.“ „Und erschlugen Detrik's und Materni Herr in allen zelten, was Sie Wolk funden.“ Lazius Com. Reip. Rom. Lib. XII. Cap. I.

Ezekből világosan kitünik, hogy ha éjjeli órákban Buda mellett keltek át a Dunán s még az éjjel meg is ütköztek az ellenséggel, mely a város előtt táborozott: e római városnak krónikásaink szerint (Potentiának) nem messze kellett Budához feküdni.

Melyik hely az, hol e vérengző csata vitetett végbe Pannonia elfoglalásakor?

Budához legközelebb, eső három római telepítvények egyike! — Tétény, Erd Batta, vagy Ercsi.

Tétény a csatának legfőbb kezdő pontja, Ercsi oldaltámadási pontja lehetett; Miért? Azért, mert a régi történetezsek világosan kimondják, hogy a hunok a csata helyszínén megjelenek s elhunytak tetemeit Scytha szokás szerint eltemették. „Ut autem cognoverunt huni retrocessisse suos adversarios, ad locum certaminis sunt reversi, et cadevera suorum sociorum, et Kevam Capitaneum decentissime subterrarunt.“ — Chron. bud. p. 16.

(Folytatása következik.)

Hatósági élet.

Székesfejervár szab. kir. város bizottságának f. évi martius hó 2, és 3-án tartott közgyűlése.

Elnök: Zuber József, városi főispán. Jegyző: Juraszek Ferencz, főjegyző.

Elnöklő főispán ur a gyűlést megnyitván a gyűlés figyelmét a megürit kiadói állomás választás utján leendő betöltésére felhívja. Kiadónak megválasztott: Steiner Ferencz 63 szavazzal.

Több törvény kihirdetése és hatósági átirat felolvasása után, a buzapiacz rendezéséről szóló tervezetek valamelyikének elfogadása felett indult meg a vita. A vita tárgyát képezte a városi tanács és a szepitészeti szakosztály által benyújtott tervezet közti eltérés, ugyanis az első a kocsiutat a tér közepén, az utóbbi a jelenben is utnak használt részen, a házak melletti nyugati oldalon óhajtja létrehozni. Ezt megelőzőleg beadott egy folyamodvány, mely a tárgyalást 8—10 napra behatott tanulmányozás végett elhalasztatni kérte. A folyamodás kéreime elütetett s így megkezdődött a tárgyalás. — Először is felszólt Sáy Ferencz, ki nem tudja indokát találni annak, hogy némelyek miért óhajtják a végelhatározást megakadályozni, miután a

tak, de minden baj nélkül fordult ismét vissza, miként ezt a régi system szerint épített hajóknál tapasztalhatjuk.

A brig keményebb próbára volt kitéve. Ennek minden vitorlája nyitva levén, az első rohamnál már oly erővel kapaszkodott a szél a vásznakba, hogy mindkét árbocza alázuhant. A másik pillanatban a hullámok kísérlék meg a támadást, egy percz alatt letörve a balpárkányzatot, s a fedélzetet kezdék fessegetni. A párkányzat nélkül maradt hajóval, tetszésök szerint játszhattak a hullámok. Csak pár percz müve volt, hogy a brigne nemcsak elfedélzete szakadt fel, de annak orra is elvált a hajótesttől. A gálya még egyszer felveté magát, s aztán mintha átkait szórta volna, kísérteti ropogással merült a négyezer lányai mélységbe.

E pillanatot nevezi az angol „wraek“-nak.

Az egész horizontot elhomályosítá e neverin, s Dolores nem bámulhatta a borzasztó jelenetet.

A láthatár már tisztulni kezdett, s a szép leány még mindig bámult a messzeségbe, énekelve a creolnők kedvenc dalát:

„Angyalom oh! jer, — keblem zajlik, vérem éget... jer... jer... jer.“

A hirtelen jött, s ép oly hirtelen távozott vihar után, a legszebb déli nap mosolygott ismét. A sorhajó újra kifeszíté vitorlált; a briget hiába kereste már Dolores, az eltűnt, hogy annál rémesebb alakban támadjon ismét fel.

(Folytatása következik.)